

Instrumenten voor risicotaxatie

Kinderen en jeugdigen

H.P.B. Lodewijks en L. van Domburgh (redactie)

PEARSON

6 Risicotaxatie van crimineel gedrag bij jeugdigen - De Youth Level of Service/Case Management Inventory (YLS/CMI)

Martin Hildebrand en Corine de Ruiter

Inleiding

De *Youth Level of Service/Case Management Inventory* (YLS/CMI; Hoge & Andrews, 2002; Nederlandse bewerking: De Ruiter & Hildebrand, 2009) is een gestructureerde richtlijn voor risicotaxatie en casemanagement ontwikkeld als hulpmiddel voor professionals om mannelijke en vrouwelijke jeugdige delinquenten te beoordelen. Het instrument is bestemd voor onder meer reclasseringswerkers, jeugdhulpverleners, psychologen en maatschappelijk werkers die met de doelgroep werken. De YLS/CMI geeft gedetailleerd inzicht in de specifieke risico- en behoeftefactoren van de jongere om vervolgens op basis van deze factoren een plan van aanpak op te stellen. Het instrument richt zich op jongeren die verschillende typen crimineel gedrag hebben laten zien en niet specifiek op jongeren met een bepaald type crimineel gedrag, zoals de SAVRY (voor gewelddadige adolescenten) en de J-SOAP (voor jeugdige zedendelinquenten). Een van de uitgangspunten van de YLS/CMI is de veronderstelling dat goede beslissingen over een jeugdige delinquent moeten worden gebaseerd op een volledige en valide beoordeling van de risico- en behoeftefactoren van die jongere (Hoge, 1999, 2001; Hoge & Andrews, 1996a).

In dit hoofdstuk gaan wij achtereenvolgens in op de ontwikkeling en theoretische achtergrond van het instrument, de opbouw/onderdelen van de YLS/CMI, de psychometrische eigenschappen van het instrument, en wordt stilgestaan bij de vraag naar de voorspellende waarde van de YLS/CMI voor crimineel gedrag in de toekomst. Wij besluiten het hoofdstuk met een casusbeschrijving.

Beschrijving van de onderdelen van de YLS/CMI²

De YLS/CMI bestaat uit de volgende zeven onderdelen:

- deel I: Beoordeling van risico's en behoeften;
- deel II: Overzicht van risico- en behoeftefactoren;
- deel III: Beoordeling van andere behoeften/bijzondere overwegingen;
- deel IV: Uw beoordeling van het algemene risico- en behoefteniveau van de cliënt;
- deel V: Contactniveau;
- deel VI: Plan van aanpak;
- deel VII: Evaluatie van de aanpak.

Deel I van de YLS/CMI (Beoordeling van risico's en behoeften) geeft een overzicht van alle risico- en behoeftefactoren die bij de jongere aanwezig kunnen zijn. De 42 risico-items in deel I zijn de factoren die uit de wetenschappelijke literatuur naar voren zijn gekomen als de beste voorspellers van crimineel gedrag bij jongeren. De items weerspiegelen het risico van voortzetting van criminele activiteiten. Bovendien zijn veel van de items geïdentificeerd als criminogene behoeftefactoren; ze zouden dus kunnen veranderen en door verandering kan het risico van toekomstig antisociaal gedrag kleiner worden. De 42 risico- en behoefte-items worden onderverdeeld in acht domeinen, die worden weergegeven in tabel 6.1. Elk domein bevat minimaal drie items.³

Domeinen	Voorbeeld items
1. Eerdere en huidige delicten/ justitiële jeugdmaatregelen	Drie of meer eerdere veroordelingen Eerdere detentie
2. Gezinsomstandigheden/ opvoedingsstijl	Moeite met aansturen gedrag van de jongere Inconsistente opvoedingsstijl
3. School/werk	Slechte schoolresultaten Problemen met leraren
4. Relaties met leeftijdgenoten	Diverse criminele vrienden Geen/weinig prosociale vrienden
5. Middelenmisbruik	Chronisch alcoholgebruik Middelenmisbruik houdt verband met de gepleegde delict(en)
6. Vrije tijd/ontspanning	Zou zijn/haar vrije tijd beter kunnen besteden Geen persoonlijke interesses
7. Persoonlijkheid/gedrag	Woede-uitbarstingen Gebrek aan schuldgevoel
8. Attitudes/oriëntatie	Antisociale/procriminele attitudes Wijst hulp actief af

Tabel 6.1 Domeinen en voorbeelditems van Deel I van de YLS/CMI

- 2 De Nederlandse versie van de YLS/CMI-handleiding, evenals bijbehorende materialen (waaronder het semigestructureerde interview en scoreformulieren) worden uitgegeven door Pearson Assessment and Information B.V.
- 3 Voor een overzicht van alle 42 items van de YLS/CMI, zie Bijlage 6.1.

Binnen elk domein kruist de beoordelaar de items aan die van toepassing zijn op de cliënt. De beoordelaar noteert vervolgens het totale aantal items binnen het betreffende domein, evenals het algemene risiconiveau (laag, matig, hoog, of zeer hoog) dat geldt voor dat domein. Deze risiconiveaus zijn gebaseerd op een analyse van een steekproef van 314 delinquenten in de leeftijd van 12 tot en met 17 jaar (Hoge & Andrews, 1996b).

In deel I kunnen ook de sterke kanten van de jongere worden genoteerd. Bij zeven van de acht risicodomeinen wordt de beoordelaar verzocht aan te geven of in dat bepaalde domein een sterk punt aanwezig is bij de jongere. De jongere kan bijvoorbeeld op veel gebieden problemen hebben, maar het wel leuk vinden op school en het daar ook goed doen. De binding met school wordt dan vastgelegd als een sterke kant. De sterke punten worden niet rechtstreeks gebruikt in de berekening van de risico- en behoeftescores, maar zijn wel van belang voor het opstellen van het plan van aanpak (deel 6 van de YLS/CMI). Interventies moeten zo veel mogelijk aansluiten op bestaande sterke punten (het ontbreken van een risicofactor is overigens niet automatisch een sterke kant).

De beoordelaar moet voor elk risicodomein de gehanteerde informatiebron(nen) vermelden in de kolom 'informatiebron' op het YLS/CMI-formulier. De beoordelaar kan bijvoorbeeld aangeven of de scores op het domein Gezinsomstandigheden/opvoedingsstijl gebaseerd zijn op gesprekken met de ouder(s), observaties bij de jongere thuis, schoolrapporten van de jongere, of de verslagen van maatschappelijk werkers of andere hulpverleners. Als er geen informatie beschikbaar is over een bepaald item, moet het opengelaten worden. Zoals eerder gezegd, de beoordeling van een item dient de beste inschatting van de professional weer te geven, die gebaseerd moet zijn op de beste informatie waarover hij/zij kan beschikken. De 'YLS/CMI set' voorziet in een semigestructureerd interview voor het verzamelen van informatie bij de jeugdige zelf. Ten slotte is er op het YLS/CMI-formulier ruimte gelaten voor opmerkingen. Hier kan de beoordelaar risico-, behoefte- of beschermende factoren noteren die niet in de YLS/CMI zijn opgenomen, maar ook problemen met de informatie waarop de cijfers zijn gebaseerd of speciale omstandigheden die van toepassing kunnen zijn op een bepaald domein.

Deel II van de YLS/CMI geeft een algemene risico- en behoeftescore en een overzicht van de in deel I genoteerde individuele risico- en behoefteniveaus. Van elk onderdeel (domein) worden zowel de subscores als de individuele risiconiveaus genoteerd. De totaalscore wordt berekend door de subscores bij elkaar op te tellen. Het algemene risiconiveau is, zoals gezegd, onderverdeeld in vier categorieën: laag (score 0-8), matig (score 9-22), hoog (score 23-34) en zeer hoog (score 35-42). In die zin lijkt de YLS/CMI op een actuariel risicotaxatie-instrument. Immers, de score mondt automatisch uit in een bijbehorende risicocategorie. Echter, de beoordelaar dient ook

zijn eigen professionele inschatting te geven van het risiconiveau van de cliënt, rekening houdend met alle informatie die hem of haar ter beschikking staat (zie verder hieronder). Terwijl het algemene risiconiveau dat bij een jongere naar voren komt van belang is voor beslissingen over het niveau van beveiliging en interventie dat dient te worden geboden, is het behoeft patroon vooral van belang voor het maken van het plan van aanpak.

In deel III (Beoordeling van overige behoeften/speciale overwegingen) dient de beoordelaar informatie te noteren over een reeks factoren (items) die van invloed kunnen zijn op besluiten over maatregelen of interventies voor de cliënt.⁴ Een groot aantal van deze factoren betreft responsiviteitsfactoren. De items worden onderverdeeld in twee groepen: items die betrekking hebben op de *opvoedingsstijl van de ouders en gezinsomstandigheden* van de jongere (aangeduid met de term Gezin/ouders) en items die betrekking hebben op de *jongere zelf* (zoals veiligheidsoverwegingen, bijvoorbeeld een verleden van vluchtpogingen of agressie ten opzichte van autoriteitsfiguren). Het formulier biedt eveneens ruimte om opmerkingen te noteren of factoren te beschrijven die niet zijn opgenomen in het overzicht, maar die wel van belang worden geacht bij het opstellen van een plan van aanpak. De items die in deel III van de YLS/CMI worden genoemd, worden niet rechtstreeks verwerkt in de risico- en behoeftebeoordeling; het zijn kenmerken van de jongere en zijn of haar omstandigheden die van belang kunnen zijn bij het opstellen van het plan van aanpak.

Deel IV van de YLS/CMI geeft de beoordelaar de mogelijkheid tot zogenaamde *professionele bijsturing*. Hier dient de beoordelaar alle informatie over de cliënt in overweging te nemen en vervolgens zijn of haar taxatie te maken van het aanwezige risiconiveau. In de meeste gevallen zal deze inschatting overeenkomen met het risiconiveau dat in deel II is vastgesteld. Echter, in bepaalde gevallen of omstandigheden kan de beoordelaar van mening zijn dat het algehele risiconiveau hiervan afwijkt, op grond van factoren die niet voorkomen in de lijst. Wanneer de twee risicobeoordelingen verschillen, dient de beoordelaar de redenen voor dit verschil toe te lichten.

In deel V van de YLS/CMI is boven aan het formulier ruimte opengelaten waar de beoordelaar het contactniveau (intensiteit van de interventie) kan noteren dat geschikt is voor de betreffende cliënt. Het is belangrijk dat het contactniveau gekoppeld is aan de risicobeoordeling van de cliënt. Zoals vermeld bij de bespreking van het risicobeginsel, moeten intensieve vormen van hulp gereserveerd worden voor personen met een hoog risico en moeten minder intensieve interventies er zijn voor personen met een lager risico.

Deel VI (Plan van aanpak) van de YLS/CMI betreft het vaststellen van specifieke doelstellingen voor de jongere en de middelen om deze doelstellingen te bereiken. De

4 Voor een overzicht van deze items, zie Bijlage 6.2.

belangrijkste overweging in de keuze van doelstellingen komt voort uit het behoeftebeginsel dat aangeeft dat interventiedoelen moeten aansluiten op de criminogene behoeften van de jongere. Met andere woorden: de doelen moeten worden gekozen op basis van de behoeftegebieden die in deel I zijn vastgesteld. Bij het opstellen van het plan van aanpak moet ook rekening worden gehouden met de sterke punten die zijn vastgesteld in deel I en de responsiviteitsfactoren die zijn vastgesteld in deel III.

Er zijn verschillende richtlijnen te geven voor het bepalen van doelstellingen. Efficiënte doelstellingen voor een jeugdige delinquent dienen bijvoorbeeld:

- de criminogene behoeften van de jongere te weerspiegelen;
- de responsiviteitsfactoren van de jongere weer te geven;
- realistisch en haalbaar te zijn;
- gebaseerd te zijn op de sterke punten van de jongere;
- specifiek en concreet te zijn;
- begrijpelijk te zijn voor de jongere en zijn/haar ouder(s);
- aanvaardbaar te zijn voor de jongere;
- een tijdslimiet te hebben;
- regelmatig opnieuw bekeken en aangepast te worden.
- De evaluatie van het plan van aanpak (deel VII), tot slot, wordt gebruikt om de voortgang van de cliënt te beoordelen.

Theoretische achtergrond

De YLS/CMI is gebaseerd op (1) recente theorieën over de oorzaken van crimineel gedrag door jeugdigen (zie Guerra, Williams, Tolan, & Modecki, 2008; Hoge, 2001), meer in het bijzonder op het *General Personality and Social Psychological Model of Criminal Conduct* (GPSP; Andrews & Bonta, 1998; Andrews, Bonta, & Hoge, 1990) en (2) op de resultaten van wetenschappelijk onderzoek naar de oorzaken en voorspellers van jeugddelinquentie (onder meer Heilbrun, Lee, & Cottle, 2005; Hoge, Guerra, & Boxer, 2008; Loeber & Dishion, 1983). Vooral twee hypothesen uit het GPSP model hebben een belangrijke rol gespeeld bij de ontwikkeling van de YLS/CMI. De eerste hypothese, waar vanuit empirisch onderzoek steun voor wordt gevonden (bijvoorbeeld Andrews, Hoge, & Leschied, 1992; Hawkins, Catalano, & Miller, 1992), is dat de oorzaken van crimineel gedrag van een jongere besloten liggen in een complex netwerk van elkaar beïnvloedende factoren, bestaande uit de kenmerken en omstandigheden van de jongere. Deze factoren zijn:

- de ontwikkelingsgeschiedenis van de jongere;
- de kenmerken van zijn of haar gezinssituatie;
- de kenmerken van zijn of haar persoonlijkheid, gedrag en cognitieve eigenschappen;
- zijn of haar ervaringen met school en werk;

- de leeftijdgenoten met wie hij of zij omgaat;
- zijn of haar overtuigingen en attitudes, in het bijzonder wat betreft antisociale activiteiten.

Een tweede hypothese van het model is dat interventies bij 'hoogrisicjongeren' effectief kunnen bijdragen aan vermindering van het risico van antisociale gedragingen in de toekomst. Daarvoor moet echter wel aan een aantal voorwaarden worden voldaan. Zo dienen de interventies gericht te zijn op vermindering van de criminogene behoeften van de betreffende jongere. Onder criminogene behoeften worden die factoren verstaan die een rol spelen als veroorzaker van het delictgedrag, zoals middelenmisbruik en een procriminele houding. Hoewel voor deze tweede hypothese wat minder wetenschappelijke evidentie is dan voor de eerste, bestaat er steeds meer steun voor de stelling dat hulp die op de doelgroep is afgestemd en goed wordt uitgevoerd, kan leiden tot afname van criminaliteit bij jongeren (onder meer Andrews e.a., 1990; Mulvey, Arthur, & Reppucci, 1993). Een voorbeeld van een effectieve, systematische interventie bij jeugd delinquenten is Multi Systeem Therapie (MST; Henggeler et al., 1986). MST past goed bij de multicausale modellen van delinquent gedrag bij jeugdigen (Howell, 2009).

De implicaties voor de risicotaxatie van dit algemene persoonlijkheids- en sociale psychologiemodel van crimineel gedrag komt tot uitdrukking in vier belangrijke beginselen voor het classificeren van (jeugdige) delinquenten (Andrews, Bonta, & Hoge, 1990), te weten (1) het risicobeginsel, (2) het behoeftebeginsel, (3) het responsiviteitsbeginsel en (4) het principe van professionele bijsturing (*professional discretion*).

Classificatie volgens het *risicobeginsel* betekent dat intensieve hulp wordt voorbehouden aan personen met een hoger risico. De reden hiervoor is dat personen met een hoger risico beter reageren op een intensieve behandeling dan op een minder intensieve behandeling, terwijl personen met een lager risico het bij een aanzienlijk minder intensieve behandeling net zo goed of zelfs beter doen dan bij een intensievere behandeling. Het model identificeert bepaalde risicofactoren als oorzaken of bestendige factoren van crimineel gedrag. Risicofactoren zijn bijvoorbeeld de ontwikkelingsgeschiedenis van de jongere, kenmerken van zijn of haar persoonlijkheid, gedrag, attitudes, gezinssituatie, contacten met leeftijdgenoten en zijn of haar prestaties op school of werk. Het classificeren volgens het risicobeginsel koppelt deze factoren aan de intensiteit van de behandeling die aan de cliënt moet worden geboden.

Classificeren volgens het *behoeftebeginsel* houdt in dat de geboden interventie wordt afgestemd op de criminogene behoeften van de delinquent. Deze behoeften zijn per individu verschillend en leiden, als ze effectief beïnvloed worden, tot verandering in het risico van recidive. Als vermindering van het recidiverisico het uiteindelijke doel is, betekent dit dat de meest effectieve vormen van hulpverlening die vormen zijn die het verminderen van de criminogene behoeften als behandeldoel

formuleren. Behoeftefactoren zijn dynamische risicofactoren, dat wil zeggen: ze kunnen veranderen. Als ze ten gunste veranderen, verkleinen ze de kans op toekomstige antisociale activiteiten. Criminogene behoeftefactoren die in het theoretische model zijn opgenomen, zijn onder andere: antisociale opvattingen, omgang met criminele leeftijdgenoten en een negatieve ouder-kindrelatie. Het behoeftebeginsel geeft aan dat interventies zich op de dynamische risicofactoren moeten richten.

Classificatie volgens het *responsiviteitsbeginsel* betekent dat vorm en stijl van de interventie worden aangepast aan de leerstijl en de capaciteiten van de jeugdige delinquent. Een hulpverlener biedt de soort hulp aan die niet alleen aansluit op de criminogene behoeften, maar ook op specifieke kenmerken en omstandigheden van de jeugdige, waardoor deze de grootste kans van slagen heeft. Responsiviteitsfactoren zijn factoren die niet per se verband houden met crimineel gedrag, maar die wel relevant zijn voor de manier waarop de jongere op verschillende soorten interventies reageert. Voorbeelden van responsiviteitsfactoren zijn: motivatie voor behandeling, leesvaardigheid, zelfvertrouwen en angstniveau. Ook beschermende factoren of sterke punten die de invloed van de risicofactoren eventueel kunnen afzwakken, dienen te worden meegenomen in de taxatie. Een grote mate van emotionele rijpheid, belangstelling voor school en de aanwezigheid van een volwassene die steun biedt, zijn voorbeelden van beschermende factoren (Lodewijks, de Ruiters, & Doreleijers, 2010). Het responsiviteitsbeginsel houdt in dat er bij het kiezen van het plan van aanpak met deze factoren rekening moet worden gehouden.

Het principe van *professionele bijsturing* (de mogelijkheid tot 'overrulen') houdt in dat $\frac{3}{4}$ nadat de risico's, behoeften en responsiviteit in overweging zijn genomen $\frac{1}{4}$ die beslissing wordt genomen die onder de gegeven omstandigheden de beste is. Het principe van professionele bijsturing houdt verder in dat de uiteindelijke beslissing over de cliënt altijd moet worden genomen door de professional(s) die rechtstreeks voor hem of haar verantwoordelijk is (zijn).

Bovenstaande beginselen (risicobeginsel, behoeftebeginsel en responsiviteitsbeginsel) werden alle meegenomen bij de ontwikkeling van de YLS/CMI, met als gevolg dat de YLS/CMI een breed en volledig overzicht geeft van alle risico-, behoefte- en responsiviteitsfactoren die van invloed zijn op jeugdcriminaliteit en de reactie op interventies. Verder is de YLS/CMI zodanig gestructureerd dat de beoordelaar wordt aangemoedigd om deze factoren direct te verwerken in een plan van aanpak. Daaraan is nog de mogelijkheid van professionele bijsturing toegevoegd.

Mogelijke toepassingen voor de YLS/CMI

De YLS/CMI is een gestandaardiseerd instrument dat professionals kunnen gebruiken bij het beoordelen van de risico's, behoeften en responsiviteit bij jeugdigen en bij het opstellen van een plan van aanpak. De YLS/CMI was oorspronkelijk bedoeld als

hulpmiddel in de voorfase van een eventuele justitiële jeugdmaatregel, maar de YLS/CMI-beoordelingen kunnen in feite worden gebruikt in alle fasen van het justitiële besluitvormingsproces: tijdens voorarrest, bij een justitiële jeugdmaatregel of jeugd-detentie en bij het opstellen van intramurale of ambulante behandelplannen.

Een uitgangspunt bij de ontwikkeling van de YLS/CMI is de veronderstelling dat besluitvormingsprocessen binnen het jeugdstrafrecht kunnen worden verbeterd door ze te baseren op een valide en betrouwbare beoordeling van de cliënt. Door de toepassing van gestandaardiseerde instrumenten wordt de kans op een valide en volledige beoordeling vergroot (Hoge, 1999, 2001; Hoge & Andrews, 1996a). Andersom geldt dat dubieuze beslissingen over cliënten worden genomen, omdat uit wordt gegaan van informele, onsystematische en onvolledige beoordelingen, waardoor er onjuiste conclusies over de jongere worden getrokken. Onjuiste beslissingen over het toezichtniveau of interventies dienen geen enkel belang en kunnen zelfs een contraproductief effect hebben op de cliënt $\frac{3}{4}$ denk bijvoorbeeld aan de schadelijke effecten van langdurige institutionalisering voor jongeren met een laag risico, die door verblijf in een inrichting met (andere) antisociale jongeren nog criminelere kunnen worden. Ook de instantie die verantwoordelijk is voor de jongere zal er baat bij hebben als de beslissingen die over de jongere worden genomen van betere kwaliteit zijn. Dankzij een zorgvuldige beoordeling van het risico- en behoefteniveau kunnen hulpverleners en organisaties zoals de jeugdreclassering de beschikbare middelen effectiever inzetten. Voor professionals/hulpverleners kan de YLS/CMI de volgende voordelen bieden:

- met de YLS/CMI verzamelt en registreert de beoordelaar informatie over de cliënt op een systematische wijze;
- de YLS/CMI helpt bij het opstellen van een plan van aanpak;
- het instrument zorgt voor verbeterde communicatie tussen hulpverleners onderling;
- het instrument helpt bij het volgen van veranderingen bij de cliënt;
- YLS/CMI biedt steun wanneer oordelen worden betwist, doordat de oordelen transparant en onderbouwd zijn.
- Voor managers en beleidsbepalers biedt de YLS/CMI de volgende voordelen:
 - het verzamelt en registreert informatie over de cliënt op gestructureerde wijze;
 - het verzamelt en registreert gegevens over de vormen van hulp die de cliënt zijn geboden;
 - het draagt bij aan consistente besluitvorming;
 - het helpt bij het verdelen van de beschikbare middelen binnen de instelling;
 - het levert kwaliteitsinformatie ten behoeve van audits en financiering.

Verder lijkt de YLS/CMI een waardevol onderzoeksinstrument. Om meer inzicht te krijgen in jeugdcriminaliteit, de oorzaken en het voortduren ervan, en de effectiviteit van interventies, is men direct afhankelijk van valide en betrouwbare informatie

over jeugdige delinquenten. De YLS/CMI stimuleert het systematisch verzamelen van dergelijke informatie.

De YLS/CMI is een vervolgvorsie op een uitgebreider risico- en behoefte-instrument, de *Youth Level of Service Inventory* (YLSI). De YLS/CMI bestaat uit 42 van de 112 items uit de YLSI. Van onderzoek naar de psychometrische eigenschappen van de YLSI is onder meer verslag gedaan door Andrews, Robinson en Balla (1986) en Simourd, Hoge, Andrews en Leschied (1994). Uit deze onderzoeken komt naar voren dat de YLS/CMI een betrouwbaar instrument is, en dat er sprake is van een goede construct- en criteriumvaliditeit. Maar vooral onderschrijven de analyses de predictieve validiteit van de risico- en behoefte-items voor wat betreft het voorspellen van toekomstig crimineel gedrag. De psychometrische bevindingen voor deel I: de beoordelingen van de risico's en behoeften, worden hieronder kort besproken.

Wetenschappelijk onderzoek met de YLS/CMI

Betrouwbaarheid

Verschillende onderzoekers hebben gegevens gerapporteerd met betrekking tot de betrouwbaarheid van de YLS/CMI. Rowe (2002), bijvoorbeeld, rapporteerde een alfa-coëfficiënt van 0.91 voor de totale risico- en behoeftescore en een gemiddelde alfa-coëfficiënt van 0.72 voor de acht subschalen (domeinen). Schmidt, Hoge en Gomes (2005) rapporteerden een gemiddelde alfa-coëfficiënt van 0.69 voor de acht subschalen.

Poluchowicz, Jung en Rawana (2000) rapporteerden een intraklassecorrelatiecoëfficiënt (ICC) van 0.75 voor de totale risicoscore, gebaseerd op 33 gevallen waarbij de YLS/CMI door twee beoordelaars onafhankelijk van elkaar was ingevuld. Zij vonden ook acceptabele interbeoordelaarscoëfficiënten voor de acht subschalen, met uitzondering van 'Vrije tijd/ontspanning' (gemiddelde $r = 0.70$). Schmidt e.a. (2005) rapporteerden interbeoordelaarscoëfficiënten variërend van 0.61 tot 0.85 (gemiddelde $r = 0.76$), gebaseerd op 29 gevallen die waren gescoord door twee beoordelaars.

Constructvaliditeit

Er zijn diverse studies verschenen waarin gerapporteerd is over de constructvaliditeit van de totale risico- en behoeftescores en van bepaalde subschaalscores. Schmidt e.a. (2005) correleerden de totale risico- en behoeftescores van de YLS/CMI met de totaalscores van een aantal verschillende door ouders ingevulde maten en zelfrapportagematen $\frac{3}{4}$ waaronder de *Child Behavior Checklist* (Achenbach & Rescorla, 2001) en de *Social Skills Rating Scale* (Gresham & Elliot, 1990) $\frac{3}{4}$ met betrekking tot onaangepast gedrag. Zij vonden statistisch significante correlaties met de alternatieve risicomaten.

Rowe (2002) correleerde de YLS/CMI risico- en behoeftescores met scores uit diverse andere instrumenten voor het meten van gedragsproblemen, waaronder de

Psychopathy Checklist: Youth Version (Forth, Kosson, & Hare, 2003) totaal-, factor 1-, en factor 2-scores; de *Disruptive Disorder Rating Scales* (Barkley & Murphy, 1998) en de *Conduct Disorder Symptom Scale* (Barkley & Murphy, 1998) gebaseerd op DSM-IV-items. Er werden statistisch significante positieve correlaties gevonden tussen YLS/CMI-totaalscores en deze andere indices.

Concurrente validiteit

Hoge en Andrews (1996b) vergeleken YLS/CMI subscores van jeugdigen voor drie verschillende categorieën jeugdsancties: voorwaardelijke veroordeling, plaatsing in een open inrichting en plaatsing in een gesloten inrichting. Zoals verwacht namen de risico- en behoeftescores lineair en significant toe voor deze drie categorieën sancties. Jung (1996) vergeleek een groep veroordeelde jeugdige delinquenten met een steekproef leerlingen van een middelbare school die nooit in aanraking waren geweest met justitie. Uit de resultaten kwam naar voren dat de steekproef jeugdige delinquenten significant hogere totaal- en subschaalscores behaalde op de YLS/CMI dan de steekproefleerlingen.

Predictieve validiteit

Verschillende onderzoekers (bijvoorbeeld Hoge & Andrews, 1996b; Rowe, 1992; Schmidt e.a., 2005) vonden (sterke) correlaties tussen totaal- en subschaalscores van de YLS/CMI en recidivepercentages, meer in het bijzonder algemene recidive. Deze correlaties ondersteunen de predictieve validiteit van de totaal- en subschaalscores van de YLS/CMI. In twee van de onderzoeken werden afzonderlijke analyses naar geslacht gepresenteerd. Schmidt e.a. (2005) rapporteerden een significante correlatie tussen de totaalscores en recidive bij jongens; de correlatie bij een (kleine) groep meisjes was echter niet significant. Rowe (2002) vond een significante correlatie bij zowel jongens ($r = .35, p < .001$) als meisjes ($r = .61, p < .001$). Hoge en Andrews (1996b), Rowe (2002) en Schmidt e.a. (2005) vonden in de meeste gevallen ook significante correlaties tussen scores op de subschalen en algemene recidive.

Jung en Rawana (1999) verdeelden hun steekproef in twee groepen: de groep die binnen zes maanden na afloop van de justitiële jeugdsanctie recidiveerde en de groep die niet recidiveerde. De totale YLS/CMI-score voor de recidivisten was significant hoger ($M = 15.74, SD = 8.01$) dan voor de niet-recidivisten ($M = 9.22, SD = 7.46$), $F(1,249) = 38.55, p < .001$. De onderzoekers vergeleken ook de scores van de acht subschalen voor de twee groepen. Gevonden werd dat de scores op de subschalen in alle gevallen significant hoger waren voor de groep recidivisten. De totale YLS/CMI-scores en de subschaalscores waren significante voorspellers van recidive bij jongens/meisjes en bij allochtonen/autochtonen.

Costigan (1999) en Costigan en Rawana (1999) analyseerden data die gebaseerd waren op een *follow-up* van de proefpersonen van de voorgaande studie. De jongeren

werden op basis van YLS/CMI totaal- en subschaalscores in drie groepen verdeeld: laag, matig en hoog risico. Het gemiddelde aantal nieuwe delicten verschilde significant als functie van de totaalscore: laag risico ($M = 3.4$; $SD = 8.0$), matig risico ($M = 5.5$; $SD = 5.4$) en hoog risico ($M = 12.5$; $SD = 9.8$), $F(2,192) = 18.98$, $p < .001$. Het gemiddelde aantal recidives verschilde eveneens in de drie risicocategorieën wanneer de analyses werden uitgevoerd voor de scores van de acht subschalen. De risicoscores voorspelden recidive voor zowel jongens/meisjes als voor allochtonen/autochtonen.

Jung (1996; Jung & Rawana, 1999) gebruikte lineaire discriminantanalyse, gebaseerd op de scores op de acht subschalen van de YLS/CMI om recidive te voorspellen. De analyse gaf een 75.38% correcte classificatiewaarde (RIOCI = 20%). Schmidt e.a. (2005) rapporteerden een nauwkeurigheidsperscentage van 57% (RIOCI = 14%) bij de voorspelling van algemene recidive en een nauwkeurigheidsperscentage van 56% (RIOCI = 9%) bij de voorspelling van ernstige recidive. Rowe (2002) analyseerde het voorspellend vermogen van totale risicoscores met behulp van survivalanalyses. Jeugdigen met een hoog YLS/CMI-risiconiveau bleken significant sneller een nieuw delict te plegen, Log rank = 60.50, $p < .001$.

Hoge en Andrews (1996b) rapporteerden een verband tussen YLS/CMI-scores en beoordelingen van aangepast gedrag door reclasseringswerkers na de intake. Het ging hier om de beoordeling van de mate waarin werd voldaan aan de gestelde voorwaarden bij de opgelegde sanctie en om de algemene aanpassing tijdens de proeftijd. Zowel de totale risico-, behoefte- en subschaalscores correleerden significant met de beoordelingen over de mate van aanpassing; hogere risico- en behoeftescores bleken gerelateerd te zijn aan minder medewerking en slechter aangepast gedrag na afloop van de justitiële sanctie.

Welsh, Schmidt, McKinnon, Chatta en Meyers (2008) onderzochten onder meer de predictieve validiteit van de YLS/CMI, SAVRY en de *Psychopathy Checklist: Youth Version* (PCL:YV; Forth, Kosson, & Hare, 2003) in een steekproef van 105 Canadese jeugdigen (67 jongens, 38 meisjes, gemiddelde leeftijd 14.6 jaar) die met justitie in aanraking waren gekomen. *Receiver operating characteristic* (ROC) analyses lieten zien dat de YLS/CMI in deze steekproef een matige voorspellende waarde had voor algemene (AUC = 0.60) en gewelddadige (AUC = 0.64) recidive.

Bovenstaande studies naar de predictieve validiteit van de YLS/CMI zijn alle uitgevoerd met steekproeven van Canadese jeugdigen. Er zijn de laatste jaren echter ook studies uitgevoerd in Australië (bijvoorbeeld Thompson & Putnins, 2003), Groot-Brittannië (onder meer Rennie & Dolan, 2010) en de Verenigde Staten (Bechtel, Lowenkamp, & Latessa, 2007; Holsinger, Lowenkamp, & Latessa, 2006), waarin eveneens wetenschappelijke evidentie werd gevonden voor de voorspellende waarde van de YLS/CMI. Rennie en Dolan (2010), bijvoorbeeld, onderzochten de predictieve validiteit van de YLS/CMI in een groep van 135 jeugdige delinquenten gediagnosti-

ceerd met een gedragsstoornis en gedetineerd in verschillende settings in Groot Britannië. Zij vonden dat de YLS/CMI totaalscore een matige voorspellende waarde had voor niet-gewelddadige ((AUC = 0.64, $p < .05$) en algemene (AUC = 0.64 $p < .05$) recidive; de classificatie van het algemene risiconiveau (laag, matig, hoog, of zeer hoog risico) van de YLS/CMI bleek een enigszins grotere voorspelkracht te hebben (AUC = 0.66 respectievelijk 0.67, $p < .05$ respectievelijk $< .01$). Van de jeugdigen die geclassificeerd waren als 'hoog risico' recidiveerde 70% tijdens de follow-up periode, voor de groep 'zeer hoog risico' was dit percentage nog hoger, namelijk 94%.

Olver, Stockdale en Wormith (2009), tot slot, voerden een meta-analyse uit naar de YLS/CMI, SAVRY en PCL: YV. Op basis van de resultaten van de 19 YLS/CMI studies ($n = 5722$) die in de meta-analyse waren opgenomen, concludeerden de auteurs dat de YLS/CMI algemene recidive voorspelde ($rw = .32$). De resultaten waren vergelijkbaar met die van de twee instrumenten.

Casus Mark

Ter illustratie van het gebruik van de YLS/CMI wordt hieronder een casus gepresenteerd. De casus is $\frac{3}{4}$ in enigszins aangepaste vorm $\frac{3}{4}$ overgenomen uit de Nederlandse bewerking van de YLS/CMI handleiding (De Ruiter & Hildebrand, 2009).

Casus Mark

Mark is een jongen van 14 jaar die is veroordeeld voor drie gevallen van diefstal met braak. Ter ondersteuning van de beslissing over het al dan niet opleggen van een straf of maatregel heeft de kinderrechter de opdracht gegeven een *Pro Justitia* rapportage op te stellen. De resultaten op de YLS/CMI vormen de basis van dit rapport. De YLS/CMI is gescoord op basis van dossierinformatie (waaronder reclasseringsrapporten en processen-verbaal van de politie), een gesprek met de moeder van Mark, een telefoongesprek met het hoofd van de school en twee leraren, een gesprek met de vroegere reclasseringsbegeleider van Mark en een twee uur durend gesprek met Mark zelf. Hij is zeven keer eerder schuldig bevonden aan vergelijkbare delicten en heeft twee keer een voorwaardelijke veroordeling gehad. Hij heeft nooit in hechtenis gezeten. In tegenstelling tot de eerdere delicten heeft hij de huidige delicten samen met een andere jongen gepleegd. Mark geeft de delicten toe, maar heeft geen verklaring voor zijn daden.

Beoordeling van risico's en behoeften (Deel I en II van de YLS/CMI)

Domein 1. Eerdere en huidige delicten/jeugdmaatregelen

Mark is veroordeeld voor drie gevallen van diefstal met braak. Het ging om inbraken in garages en diefstal van voorwerpen van betrekkelijk weinig waarde. Hij is zeven keer eerder schuldig bevonden aan vergelijkbare delicten en hem is twee keer een voorwaardelijke veroordeling opgelegd. Tijdens de proeftijd daarvan is hij diverse keren in overtreding geweest: zo heeft hij zich niet altijd stipt gemeld bij zijn reclasseringsbegeleider, heeft hij gespijbeld en pleegde hij nieuwe delicten. Mark heeft nooit in een justitiële jeugdinstelling gezeten.

Domein 2. Gezinsomstandigheden/opvoedingsstijl

Mark is enig kind. Hij woont samen met zijn moeder. Het gezin heeft al enkele jaren geen contact meer met de biologische vader van Mark. Mark heeft een goede band met zijn moeder, maar de moeder heeft een verleden van zowel psychische als drankproblemen. Moeder heeft een nieuwe partner gehad, die tot twee jaar geleden bij hen in huis woonde en verbaal agressief was tegen Mark en zijn moeder. De moeder van Mark heeft grote moeite om alles draaiende te houden en de afgelopen jaren is zij, samen met Mark, vaak verhuisd. Marks grootvader van moederszijde woonde in de buurt, maar is in het afgelopen jaar overleden. Grootvader was een van de weinige stabiele factoren in de familie. Hoewel de moeder van Mark om hem lijkt te geven, is zij nauwelijks in staat toezicht op hem te houden. Zij is zeer inconsequent in haar opvoeding, geeft de ene keer straf en laat dan weer veel toe. Mark lijkt haar pogingen om zijn gedrag te beïnvloeden over het algemeen te negeren. In het verleden was de jeugdzorg bij dit gezin betrouwbare geweest.

Domein 3. School/werk

Schoolgegevens laten zien dat de intelligentie van Mark gemiddeld tot iets bovengemiddeld is. Zijn gedrag op school is nooit een probleem geweest en hij wordt beschreven als een beleefde, wat teruggetrokken jongen. Hoewel hij niet bijzonder vlot in de omgang is, lijkt hij geen problemen te hebben in zijn contacten met andere leerlingen. Toch zijn de schoolprestaties altijd onder het gemiddelde geweest. Het lijkt alsof Mark de motivatie mist om zijn schoolwerk te doen; hij spijbelt vaak. Zijn moeder lijkt niet geïnteresseerd of bij machte om deze problemen samen met de school aan te pakken. In het verleden heeft de schoolleiding contact gezocht met het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK), omdat men vermoedde dat Mark werd verwaarloosd door zijn moeder.

Domein 4. Relaties met leeftijdgenoten

Mark wordt over het algemeen beschreven als een eenzelgänger met weinig echte vrienden. Hij brengt de meeste tijd in zijn eentje door. Wanneer het thuis niet zo goed gaat, brengt hij zijn tijd alleen door in een 'fort' dat hij heeft gebouwd in een bos vlak bij zijn huis. Hij lijkt niet actief te worden afgewezen door zijn leeftijdgenoten. Zijn meest recente delicten pleegde hij samen met een jongen van zijn eigen leeftijd, die een beperkt crimineel verleden heeft.

Domein 5. Middelenmisbruik

Er zijn geen aanwijzingen dat Mark ooit drugs of alcohol heeft gebruikt en hij lijkt er geen belangstelling voor te hebben.

Domein 6. Vrije tijd/ontspanning

Mark heeft belangstelling getoond voor buitensportactiviteiten zoals vissen en wandelen, maar hij heeft weinig gelegenheid of aanmoediging gehad om deze activiteiten verder te ontplooiën. Hij besteedt maar weinig tijd aan constructieve activiteiten; zijn vrijetijdsbesteding is veelal passief (televisie kijken, videospellen).

Domein 7. Persoonlijkheid/gedrag

Misschien is er bij Mark sprake van onverwerkte traumatische gebeurtenissen, vanwege de verbale agressie van zijn stiefvader en misschien ook door de afwezigheid van zijn biologische vader. Hij lijkt echter geen ernstige emotionele, gedrags- of aanpassingsproblemen te hebben en hij vertoont geen tekenen van passieve of actieve woede of agressie. Hij heeft geen zelfbeheersings- of aandachtsproblemen en hij lijkt in staat te zijn om een normale mate van schuld en empathie te voelen. Volwassenen beschouwen Mark over het algemeen als slim, bereidwillig en vriendelijk. Die eigenschappen moeten als sterke punten worden beschouwd.

Domein 8. Attitudes/oriëntatie

Mark lijkt weinig respect te hebben voor het rechtssysteem, maar hij heeft geen sterke antisociale attitudes of gevoelens. Zijn afwijzing van het systeem lijkt eerder passief te zijn, wat

past bij zijn algemene onverschilligheid over zijn eigen welzijn. Mark is geen rebelse of opstandige jongen, maar hij lijkt weinig belangstelling te hebben voor het oplossen van zijn problemen. Soms heeft hij de pogingen die zijn moeder doet om hem te helpen actief afge-
wezen.

De totaalscore op de YLS/CMI bedraagt 18, wat overeenkomt met een *matig risico*. Marks scores op de individuele domeinen waren als volgt:

Eerdere en huidige delicten/justitiële jeugdmaatregelen: 3/5 [hoog]

Gezinsomstandigheden/opvoedingsstijl 5/6 [hoog]

School/werk 2/7 [matig]

Relaties met leeftijdgenoten: 3/4 [matig]

Middelenmisbruik: 0/5 [laag]

Vrije tijd/ontspanning: 3/3 [hoog]

Persoonlijkheid/gedrag: 0/7 [laag]

Attitudes/oriëntatie: 2/5 [matig]

Het domein Persoonlijkheid/gedrag werd aangemerkt als een sterk punt en protectieve factor.

Beoordeling van andere behoeften en speciale overwegingen (Deel III)

De beoordeling van andere behoeften en speciale overwegingen laat zien dat er met betrekking tot het gebied Gezin/ouders sprake is van relatieproblemen, financiële/huisvestingsproblemen en een belangrijk gezinstrauma: moeder heeft serieuze emotionele en drankproblemen en een voorgeschiedenis met een verbaal agressieve man. Het huis is in een slechte staat, en grootvader, een van de weinige stabiele steunfactoren in het leven van Mark en moeder, is onlangs overleden. Op het gebied van de jongere zelf valt op dat Mark onvoldoende schoolresultaten heeft, dat hij slachtoffer is van verwaarlozing, teruggetrokken/verlegen is en dat hij over gebrekkige sociale vaardigheden beschikt.

Beoordeling van het algemene risico-/en behoefteniveau van de jongere (Deel IV)

De risico-inschatting van de beoordelaar komt overeen met inschatting matig risico, zoals uit de YLS/CMI naar voren is gekomen.

Contactniveau (Deel V)

Uithuisplaatsing dient te worden overwogen. Indien een voorwaardelijke straf wordt opgelegd is intensief toezicht aangewezen.

Plan van aanpak (Deel VI)

In eerste instantie werden drie doelstellingen, met daarbij horende interventies, geformuleerd. Het eerste doel was om er voor te zorgen dat Mark meer betrokken zou raken bij externe activiteiten. Mark werd aangemoedigd zich aan te sluiten bij clubactiviteiten. Een tweede doelstelling was er voor te zorgen dat zijn schoolprestaties zouden verbeteren. De school heeft aangeboden dat Mark deel kan nemen aan speciale naschoolse programma's voor leerlingen die ondermaats presteren. De laatste doelstelling betrof het verbeteren van de coping- en opvoedkundige vaardigheden van moeder. Dit diende in eerste instantie bereikt te worden door haar te stimuleren regelmatig contact te hebben met een maatschappelijk werker.

Tot besluit

De resultaten van het internationale onderzoek naar de psychometrische kwaliteiten van de YLS/CMI zijn bemoedigend. De YLS/CMI is een betrouwbaar instrument en er is sprake van een goede construct- en criteriumvaliditeit. Bovendien onderschrijven de analyses de predictieve validiteit van de risico- en behoefte-items voor wat betreft het voorspellen van toekomstig crimineel gedrag. Dit maakt de YLS/CMI geschikt voor wetenschappelijk onderzoek en de klinische praktijk.

De YLS/CMI zou om meerdere redenen een belangrijke aanwinst kunnen zijn voor het Nederlandse jeugdforensische werkveld. Ten eerste is het instrument geschikt voor jeugdigen die andere dan gewelds- of zedendelicten hebben gepleegd. In deze zin voorziet het instrument in een behoefte, die met de SAVRY en de J-SOAP niet vervuld kan worden. Ten tweede doet de YLS/CMI recht aan het feit dat jongeren nog volop in ontwikkeling zijn, want het instrument bevat veel dynamische, veranderbare items alsook beschermende factoren. Ten derde biedt het direct aanknopingspunten voor case management in de vorm van behandeling en toezicht. Tenslotte kan de YLS/CMI gebruikt worden om de voortgang van een begeleidingstraject te monitoren. De structuur die de YLS/CMI biedt, geeft de werker houvast om de aandacht te blijven richten op de factoren die bij een bepaalde jeugdige samenhangen met crimineel gedrag. Belangrijk is echter op te merken dat er tot op heden, voor zover ons bekend, in Nederland geen onderzoek is gedaan met de YLS/CMI. Om het instrument nog beter op zijn merites te kunnen beoordelen is wetenschappelijk onderzoek in Nederland noodzakelijk.

Literatuur

- Achenbach, T. M., & Rescorla, L. A. (2001). *Manual for the ASEBA School Age Forms and Profiles*. Burlington, VT: University of Vermont Research Center for Children, Youth and Families.
- Andrews, D. A., & Bonta, J. (1998). *The psychology of criminal conduct* (2nd ed.). Cincinnati, OH: Anderson.
- Andrews, D. A., Bonta, J., & Hoge, R. D. (1990). Classification for effective rehabilitation: Rediscovering psychology. *Criminal Justice and Behavior*, 17, 19–52.
- Andrews, D. A., Hoge, R. D., & Leschied, A. W. (1992). *Review of the profile, classification, and treatment literature with young offenders: A social-psychological approach*. Toronto, ON: Ontario Ministry of Community and Social Services.
- Andrews, D. A., Robinson, D., & Balla, M. (1986). Risk principle of case classification and the prevention of residential placements: An outcome evaluation of the Share the Parenting Program. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 54, 203–207.
- Barkley, R. A., & Murphy, K. R. (1998). *Attention-deficit hyperactivity disorder: A clinical workbook*. New York: Guilford.

- Bechtel, K., Lowenkamp, C. T., & Latessa, E. (2007). Assessing the risk of reoffending for juvenile offenders using the Youth Level of Service/Case Management Inventory. *Journal of Offender Rehabilitation*, 43, 85–108.
- Costigan, S. (1999). *Critical evaluation of the long-term validity of the risk/need assessment and its young offender typology*. Unpublished M.A. thesis, Department of Psychology, Lakehead University, Thunder Bay, Ontario, Canada.
- Costigan, S., & Rawana, E. (1999, Juni). *Critical evaluation of the long-term validity of the risk/need assessment*. Presentatie tijdens de jaarlijkse conferentie van de Canadian Psychological Association, Montreal, Canada.
- Forth, A. E., Kosson, D. S., & Hare, R. D. (2003). *The Psychopathy Checklist: Youth Version*. Toronto, ON: Multi-Health Systems.
- Gresham, F. M., & Elliot, S. N. (1990). *Social Skills Rating Scale*. Bloomington, IN: Pearson.
- Guerra, N. G., Williams, K., Tolan, P., & Modecki, K. (2008). Theoretical and research advances in understanding the causes of juvenile offending. In R. D. Hoge, N. G. Guerra, & P. Boxer (Eds.), *Treating the juvenile offender* (pp. 33-53). New York: Guilford.
- Hawkins, J. D., Catalano, R. F., & Miller, J. Y. (1992). Risk and protective factors for alcohol and other drug problems in adolescence and early adulthood: Implications for substance abuse prevention. *Psychological Bulletin*, 112, 64–105.
- Heilbrun, K., Lee, R., & Cottle, C. (2005). Risk factors and intervention outcomes: Meta-analyses of juvenile offending. In K. Heilbrun, N. Goldstein, R. Redding (Eds.), *Juvenile delinquency: Prevention, assessment, and intervention* (pp. 111-133). New York: Oxford.
- Henggeler, S. W., Rodick, J. D., Borduin, C. M., Hanson, C. L., Watson, S. M., & Urey, J. R. (1986). Multisystemic treatment of juvenile offenders: Effects on adolescent behavior and family interactions. *Developmental Psychology*, 22, 132-141.
- Hoge, R. D. (1999). An expanded role for psychological assessments in juvenile justice systems. *Criminal Justice and Behavior*, 26, 251–266.
- Hoge, R. D. (2001). *The juvenile offender: Theory, research, and applications*. Boston: Kluwer Academic.
- Hoge, R. D., & Andrews, D. A. (1996a). *Assessing the youthful offender: Issues and techniques*. New York: Plenum.
- Hoge, R. D., & Andrews, D. A. (1996b, Augustus). *Assessing risk and need factors in the youthful offender*. Presentatie tijdens de jaarlijkse conferentie van de American Psychological Association, Toronto, Ontario, Canada.
- Hoge, R. D., & Andrews, D. A. (2002). *Youth Level of Service/Case Management Inventory (YLS/CMI). User's manual*. Toronto, ON: Multi-Health Systems.
- Hoge, R. D., Guerra, N. G., & Boxer, P. (Eds.) (2008). *Treating the juvenile offender*. New York: Guilford.
- Holsinger, A. M., Lowenkamp, C. T., & Latessa, E. J., (2006). Predicting institutional misconduct using the Youth Level of Service/Case Management Inventory (YLS/CMI). *American Journal of Criminal Justice*, 30, 267-284.

- Howell, J. C. (2009). *Preventing and reducing juvenile delinquency: A comprehensive framework* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Jung, S. (1996). *Critical evaluation of the validity of the risk/need assessment with Aboriginal young offenders in Northwestern Ontario*. Unpublished M.A. thesis, Department of Psychology, Lakehead University, Thunder Bay, Ontario, Canada.
- Jung, S., & Rawana, E. P. (1999). Risk-need assessment of juvenile offenders. *Criminal Justice and Behavior*, 26, 69–89.
- Lodewijks, H. P. B., Ruiter, C. de, & Doreleijers, T. A. H. (2010). The impact of protective factors in desistance from violent reoffending: A study in three samples of adolescent violent offenders. *Journal of Interpersonal Violence*, 25, 568–587.
- Loeber, R., & Dishion, T. J. (1983). Early predictors of male delinquency: A review. *Psychological Bulletin*, 94, 68–99.
- Mulvey, E. P., Arthur, M. W., & Reppucci, N. D. (1993). The prevention and treatment of juvenile delinquency: A review of research. *Clinical Psychology Review*, 13, 133–167. Oxford, England: Blackwell.
- Olver, M. E., Stickdale, K. C., & Wormith, J. S. (2009). Risk assessment with young offenders: A meta-analysis of three assessment measures. *Criminal Justice and Behavior*, 36, 329–353.
- Poluchowicz, S., Jung, S., & Rawana, E. P. (2000, Juni). *The interrater reliability of the Ministry Risk/Need Assessment Form for juvenile offenders*. Presentatie tijdens de jaarlijkse conferentie van de Canadian Psychological Association, Montreal, Canada.
- Rennie, C., & Dolan, M. (2010). Predictive validity of the youth level of service/case management inventory in custody sample in England. *The Journal of Forensic Psychiatry & Psychology*, 21, 407–425.
- Rowe, R. (2002). *Predictors of criminal offending: Evaluating measures of risk/needs, psychopathy, and disruptive behavior disorders*. Unpublished doctoral dissertation, Department of Psychology, Carleton University, Ottawa, Ontario, Canada.
- Ruiter, C. de, & Hildebrand, M. (2009). *Youth Level of Service/Case Management Inventory (YLS/CMI). Handleiding*. Amsterdam: Pearson.
- Schmidt, F., Hoge, R. D., & Gomes, L. (2005). Reliability and validity analyses of the Youth Level of Service/Case Management Inventory. *Criminal Justice and Behavior*, 32, 329–344.
- Simourd, D. J., Hoge, R. D., Andrews, D. A., & Leschied, A. W. (1994). An empirically-based typology of young offenders. *Canadian Journal of Criminology*, 36, 447–461.
- Thompson, A. P., & Putnins, A. L. (2003). Risk-need assessment in inventories for juvenile offenders in Australia. *Psychiatry, Psychology, and Law*, 10, 324–333.
- Welsh, J. L., Schmidt, F., McKinnon, L., Chattha, H. K., & Meyers, J. R. (2008). A comparative study of adolescent risk assessment instruments: Predictive and incremental validity. *Assessment*, 15, 104–115.

Bijlage 6.1

De 42 items van Deel I van de YLS/CMI

Domein	Item
1. Eerdere en huidige delicten/ justitiële jeugd- maatregelen	Drie of meer eerdere veroordelingen Twee of meerdere overtredingen van voorwaarden Eerdere voorwaardelijke veroordeling Eerdere detentie Huidige veroordeling voor drie of meer delicten
2. Gezinsomstandig- heden/ opvoedingsstijl	Inadequaat toezicht Moeite met aansturen gedrag van de jongere Ongeschikte manieren van bestraffen Inconsistente opvoedingsstijl Moeizame relatie vader-jongere Moeizame relatie moeder-jongere
3. School/werk	Storend gedrag in de klas Storend gedrag op het schoolterrein Slechte schoolresultaten Problemen met leeftijdgenoten Problemen met leraren Werkloos/zoekt geen werk Spijbelen
4. Relaties met leef- tijdgenoten	Verschillende criminele contacten Diverse criminele vrienden Geen/weinig prosociale kennissen Geen/weinig prosociale vrienden
5. Middelenmisbruik	Incidenteel drugsgebruik Chronisch drugsgebruik Chronisch alcoholgebruik Het middelenmisbruik verstoort het leven Het middelenmisbruik houdt verband met de gepleegde delict(en)
6. Vrije tijd/ ontspanning	Weinig georganiseerde activiteiten Zou zijn/haar vrije tijd beter kunnen besteden Geen persoonlijke interesses
7. Persoonlijkheid/ gedrag	Opgeblazen zelfbeeld Fysiek agressief Woede-uitbarstingen Korte aandachtsspanne Lage frustratietolerantie Gebrek aan schuldgevoel Verbaal agressief, onbeschoft
8. Attitudes/ oriëntatie	Antisociale/procriminele attitudes Zoekt geen hulp Wijst hulp actief af Gevoelloos, geeft weinig om anderen Uitdagende houding tegenover autoriteit

Bijlage 6.2

Andere behoeften en speciale overwegingen (Deel III YLS/CMI)	
	Item
1. Gezin/ouders	Geschiedenis van eerdere delicten Emotionele problemen/psychiatrische aandoeningen Misbruik van alcohol/drugs Relatieproblemen Financiële/huisvestingsproblemen Niet-meewerkende ouder(s) Culturele/etnische problemen Gewelddadige vader Gewelddadige moeder Belangrijk gezinstrauma (specificeer)
2. Jongere	Gezondheidsproblemen Lichamelijke handicap Lage intelligentie/ontwikkelingsachterstand Leerproblemen Onvoldoende schoolresultaten Gering probleemoplossend vermogen Slachtoffer van fysiek geweld/seksueel misbruik Slachtoffer van verwaarlozing Verlegen/teruggetrokken Vrienden buiten de eigen leeftijdsgroep Depressief Gebrek aan zelfvertrouwen Ongepaste seksuele activiteit Racistische/seksistische attitude Gebrekkige sociale vaardigheden In toestand van ontkenning Suicidepogingen Diagnose psychotische stoornis Bedreiging door derden Verleden van seksueel/fysiek geweld Verleden van agressief gedrag tegenover autoriteiten Verleden van gebruik van wapens Verleden van brandstichting Eerdere ontvluchtelingen Kinderbescherming Ongunstige leefomstandigheden Overig (specificeer)